Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

28 февруари 2019 година*

„Обжалване — Дъмпинг — Регламент за изпълнение (ЕС) № 157/2013 — Внос на биоетанол с произход от Съединените американски щати — Окончателно антидъмпингово мито — Дъмпингов марж, установен в национален мащаб — Жалба за отмяна — Сдружения, представляващи производители, които не са износители, и търговци/извършващи смесване предприятия — Процесуална легитимация — Пряко засягане — Лично засягане“

По дело C-465/16 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 20 август 2016 г., както и насрещна жалба на основание член 176 от Процедурния правилник на Съда, подадена на 7 ноември 2016 г.,

Съвет на Европейския съюз, за който се явява S. Boelaert, в качеството на представител, подпомагана от N. Tuominen, avocată,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Growth Energy, установено във Вашингтон (Съединени американски щати),

Renewable Fuels Association, установено във Вашингтон,

за които се явяват P. Vander Schueren, advocaat, подпомагана от N. Mizulin и M. Peristeraki, адвокати,

жалбоподатели в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват T. Maxian Rusche и M. França, в качеството на представители,

ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, за което се явяват O. Prost и A. Massot, адвокати,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: M. Vilaras (докладчик), председател на четвърти състав, изпълняващ функциите на председател на трети състав, J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan и D. Šváby, съдии,

* Език на производството: английски.

генерален адвокат: P. Mengozzi,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 октомври 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Съветът на Европейския съюз иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 9 юни 2016 г., Growth Energy и Renewable Fuels Association/Съвет (T-276/13, наричано по-нататък „обжалвано съдебно решение“, EU:T:2016:340), с което Общият съд, от една страна, обявява за допустима първоинстанционната жалба за отмяна, подадена от Growth Energy и Renewable Fuels Association против Регламент за изпълнение (ЕС) № 157/2013 на Съвета от 18 февруари 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на биоетанол с произход от Съединените американски щати (ОВ L 49, 2013 г., стр. 10) (наричан по-нататък „спорният регламент“), и от друга страна, отменя посочения регламент в частта, отнасяща се до Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC и Platinum Ethanol LLC, производители на биоетанол, членове на Growth Energy, както и на Renewable Fuels Association.

2 С насрещната си жалба Growth Energy и Renewable Fuels Association искат от Съда, от една страна, да отмени обжалваното съдебно решение в частта, обявяваща първоинстанционната им жалба за частично допустима, и от друга страна, да отмени спорния регламент, доколкото същият ги засяга, или при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд, който да се произнесе по техните твърдения.

Обстоятелствата, предхождащи спора, и спорният регламент

3 Обстоятелствата, предхождащи спора, са изложени от Общия съд в точки 1—18 от обжалваното съдебно решение и за целите на настоящото производство могат да бъдат обобщени по следния начин.

4 След първоначална жалба, подадена на 12 октомври 2011 г. от ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, Европейска асоциация на производителите на възобновяем етанол, на 25 ноември 2011 г. Европейската комисия публикува Известие за откриване на антидъмпингова процедура относно вноса на биоетанол с произход от Съединените американски щати (ОВ C 345, 2011 г., стр. 7), в което оповестява намерението си да приложи метода на представителната извадка, за да извърши подбор на производителите — износители от Съединените американски щати, обхванати от започналото в рамките на това производство разследване (наричано по-нататък „разследването“).

5 На 16 януари 2012 г. Комисията уведомява пет дружества, членуващи в Growth Energy и Renewable Fuels Association, а именно Marquis Energy, Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, POET и Platinum Ethanol, че са включени в представителната извадка на производителите износители.

6 На 24 август 2012 г. Комисията изпраща на Growth Energy и Renewable Fuels Association неокончателен информационен документ, в който се съобщава за продължаването на разследването, без да се приемат временни мерки, и за разширяването му по отношение на търговците/извършващите смесване предприятия. В документа се посочва, че на този етап не е възможно да се прецени дали износът на биоетанол с произход от Съединените щати е бил на дъмпингови цени, тъй като производителите в представителната извадка не правели разграничение между вътрешни продажби и продажби за износ, а всичките им продажби били към несвързани търговци/извършващи смесване предприятия, установени в Съединените щати, които впоследствие смесвали биоетанола с бензин и го препродавали.

7 На 6 декември 2012 г. Комисията изпраща на Growth Energy и Renewable Fuels Association окончателния информационен документ, в който въз основа на данните от несвързаните търговци/извършващи смесване предприятия анализира наличието на увреждащ промишлеността на Европейския съюз дъмпинг и планира да наложи окончателни мерки при ставка от 9,6 % за цялата държава за период от три години.

8 На 18 февруари 2013 г. на основание на Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51, наричан по-нататък „основният антидъмпингов регламент“), Съветът приема спорния регламент, който налага антидъмпингово мито върху биоетанола, наричан „етанол гориво“, в размер на 9,5 % за цялата държава за период от 5 години.

9 От точка 16 от обжалвано съдебно решение става ясно, че в съображения 12—16 от спорния регламент Съветът е констатирал, че видно от разследването, никой от производителите в представителната извадка не е изнасял биоетанол на пазара на Съюза и че износители на разглеждания продукт за Съюза са били не американските производители на биоетанол, а търговците/извършващите смесване предприятия, поради което, за да приключи разследването, Съветът е използвал данните от двамата търговци/двете извършващи смесване предприятия, които са приели да съдействат.

10 В точка 17 от обжалвано съдебно решение се посочва също, че в съображения 62—64 от спорния регламент Съветът е изяснил, че според него е целесъобразно да се определи дъмпингов марж за цялата държава, тъй като структурата на биоетаноловата промишленост и начинът, по който разглежданият продукт се произвежда и продава на пазара в Съединените щати и се изнася за Съюза, правели практически неприложимо установяването на индивидуални дъмпингови маржове за производителите от Съединените щати.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

11 На 15 май 2013 г. Growth Energy и Renewable Fuels Association подават в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорния регламент.

12 След като Общият съд обявява първоинстанционната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association за частично допустима, той уважава втората част на първото основание, с която твърди, че Съветът е нарушил член 9, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, и поради това отменя спорния регламент в частта относно четирима от петимата американски производители, включени в представителната извадка, които членуват в тези две сдружения.

13 В точки 42—162 от обжалваното съдебно решение той разглежда допустимостта на първоинстанционната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association, като последователно се спира на условията за признаване на правото им да подадат жалба в качеството си на сдружение, след това на процесуалната им легитимация и накрая на техния правен интерес.

14 В този смисъл в първата част от мотивите си, в точки 45—64 от обжалваното съдебно решение, Общият съд разглежда условията за признаване на правото на сдруженията да подават жалби, като най-напред напомня, че на Growth Energy и Renewable Fuels Association в качеството им на сдружения, представляващи интересите на американските производители на биоетанол, може да се признае такова право само в три хипотези, а именно когато това се предвижда изрично в правна норма, когато предприятията, които те представляват, или някои от тях са процесуално легитимирани в лично качество или когато те самите могат да се позоват на свой собствен интерес.

15 Най-напред в точки 47 и 48 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че Growth Energy и Renewable Fuels Association не могат да се позовават на първата хипотеза, тъй като не са идентифицирали нито една разпоредба, предоставяща им конкретно право да обжалват, и тъй като по делото няма данни, позволяващи да се направи извод за наличието на такава разпоредба.

16 На следващо място, във връзка с втората хипотеза в точка 50 от обжалваното съдебно решение той разграничава четири категории икономически оператори, които членуват в Growth Energy и Renewable Fuels Association.

17 В това отношение, първо, в точка 51 от обжалваното съдебно решение той отхвърля като недопустима първоинстанционната жалба на последните, доколкото същата е подадена от името на Marquis Energy, при положение че това дружество е подало самостоятелна жалба, заведена под номер T-277/13.

18 Второ, в точки 52—55 от обжалваното съдебно решение той отхвърля като недопустима първоинстанционната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association, тъй като тя е подадена от името на два търговеца/две извършващи смесване на биоетанол предприятия, а именно Murex и CHS, понеже посочените търговци/извършващи смесване предприятия са само „асоциирани“ членове на сдруженията без право на глас. Той приема, че тези две предприятия нямат възможност да изтъкнат интересите си, в случай че съответните сдружения евентуално предприемат действия като техни представители, поради което сдруженията не са процесуално легитимирани.

19 Трето, в точка 56 от обжалваното съдебно решение той посочва, че трябва да се провери дали първоинстанционната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association е допустима в качеството им на представители, от една страна, на четирите производителя в представителната извадка, различни от групата Marquis Energy, и от друга страна, на всеки член, различен от четирите производителя в представителната извадка, от Marquis Energy или от търговците/извършващите смесване предприятия Murex и CHS.

20 Накрая, в точка 63 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че във връзка с третата хипотеза е нужно да се изследва дали Growth Energy и Renewable Fuels Association имат самостоятелен интерес в качеството си на сдружения, взели участие в антидъмпинговата процедура.

21 Във втората част от мотивите си, в точки 64—154 от обжалваното съдебно решение, Общият съд анализира процесуалната легитимация на Growth Energy и Renewable Fuels Association, като последователно разглежда личната им процесуална легитимация, след това процесуалната им легитимация в качеството им на представители на включените в представителната извадка американски производители и накрая процесуалната им легитимация в качеството на представители на техните членове, различни от включените в представителната извадка американски производители.

22 На първо място, в точки 77—87 от обжалваното съдебно решение Общият съд постановява, че Growth Energy и Renewable Fuels Association са процесуално легитимирани в лично качество в рамките на третата хипотеза с оглед на процесуалните гаранции, които член 6, параграф 7, член 19, параграфи 1 и 2 и член 20, параграфи 2, 4 и 5 от основния антидъмпингов регламент предоставят на сдруженията, но само за целите на защитата на процесуалните права, на които се позовават в рамките на десетото си твърдение.

23 На второ място, в точки 90—150 от обжалваното съдебно решение Общият съд постановява, че включените в представителната извадка американски производители са процесуално легитимирани да предприемат действия против спорния регламент, и поради това приема, че първоинстанционната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association в качеството им на представляващи интересите на тези производители е допустима.

24 Първо, в точки 92—104 от обжалваното съдебно решение той констатира, че включените в представителната извадка американски производители са пряко засегнати от спорния регламент, като в точки 105—118 от същото решение отхвърля изложените от Съвета и от Комисията различни доводи в обратния смисъл.

25 При разглеждането на прякото засягане на включените в представителната извадка американски производители в точка 92 от обжалваното съдебно решение той напомня най-напред своята практика, съгласно която дружество, за чиито продукти е наложено антидъмпингово мито, е пряко засегнато от регламента за налагане на това антидъмпингово мито, тъй като този регламент задължава митническите власти на държавите членки да събират наложеното мито, без да им оставя каквото и да било право на преценка.

26 По-нататък, в точки 93—104 от обжалваното съдебно решение, той констатира, че включените в представителната извадка американски производители са пряко засегнати от антидъмпинговото мито, наложено със спорния регламент, тъй като са произвеждали продукта, за чийто внос в Съюза след влизането в сила на спорния регламент се е прилагало антидъмпинговото мито.

27 В това отношение в точки 93—97 от обжалваното съдебно решение той се позовава на четири констатации относно функционирането на пазара на биоетанол, установено от Съвета, като самият той е приел в спорния регламент, че през разследвания период за Съюза е бил изнасян значителен обем биоетанол от четирите американски производителя в представителната извадка редовно.

28 Накрая, в точки 105—118 от обжалваното съдебно решение, той отхвърля различните доводи, приведени от Съвета и Комисията. В тази връзка в точка 114 от обжалваното съдебно решение той по-специално отбелязва, че дори търговците/извършващите смесване предприятия да са понасяли антидъмпинговото мито и да се докаже, че търговската верига на биоетанола е била прекъсната, така че те да не са били в състояние да прехвърлят антидъмпинговото мито върху производителите, все пак налагането на антидъмпингово мито променя правните условия, при които на пазара на Съюза се извършва реализацията на биоетанола, произведен от четирите производителя в представителната извадка, поради което при всички положения правното положение на тези производители на посочения пазар се засяга пряко и съществено.

29 Второ, в точки 119—130 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че четирите включени в представителната извадка производителя са били лично засегнати от спорния регламент, като в точки 131—145 от същото решение отхвърля изложените от Съвета и от Комисията различни доводи в обратния смисъл.

30 На трето място, в точки 151—153 от обжалваното съдебно решение Общият съд постановява, че първоинстанционната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association е недопустима, доколкото е подадена от името на всички членове на тези сдружения, освен четирите включени

в представителната извадка американски производителя, тъй като посочените сдружения не са представили доказателства, позволяващи да се установи, че техните членове са били пряко засегнати от спорния регламент.

31 В третата част от мотивите си Общият съд разглежда правния интерес на Growth Energy и Renewable Fuels Association. В точки 155—160 от обжалваното съдебно решение той отхвърля довода на Комисията, че Growth Energy и Renewable Fuels Association не са имали възникнал и съществуват интерес да обжалват спорния регламент, тъй като техните членове не са изнасяли биоетанол за Съюза през разследвания период и не са започнали да го правят към момента на подаване на въпросната първоинстанционна жалба.

32 Във връзка с това в точка 157 от обжалваното съдебно решение той отбелязва, че макар в качеството само на встъпила страна Комисията да не е била легитимирана да повдига възражение за недопустимост, изведено от липсата на правен интерес на жалбоподателите, той все пак е компетентен да го разгледа служебно. В случая той постановява, от една страна, че Growth Energy и Renewable Fuels Association са имали правен интерес, доколкото отмяната на антидъмпинговото мито, наложено със спорния регламент, начислявано при внос в Съюза на биоетанол, произведен от четирите включени в представителната извадка американски производителя, може да бъде от полза за тях. От друга страна той приема, че тези две сдружения са имали правен интерес, тъй като твърдят че са били нарушени собствени им процесуални права.

33 Общият съд приключва анализа си относно допустимостта на първоинстанционната жалба в точки 161 и 162 от обжалваното съдебно решение, както следва:

„161 С оглед на всичко изложено дотук следва:

– настоящата жалба да се отхвърли като недопустима, доколкото с нея се иска отмяна на [спорния] регламент по отношение на Marquis Energy (вж. точка 51 [от обжалваното съдебно решение]),

– да се отхвърлят първите девет твърдения като недопустими, доколкото жалбоподателите твърдят, че са процесуално легитимирани в лично качество (вж. точка 87 [от обжалваното съдебно решение]),

– настоящата жалба да се отхвърли като недопустима, доколкото с нея се иска отмяна на [спорния] регламент по отношение на членовете на жалбоподателите, различни от петте включени в представителната извадка американски производители (вж. точки 55 и 154 [от обжалваното съдебно решение]).

162 Следва обаче да се констатира, че настоящата жалба е допустима, доколкото жалбоподателите искат:

– първо — отмяна на [спорния] регламент в частта, засягаща четиримата американски производители в представителната извадка (вж. точка 150 [от обжалваното съдебно решение]), и

– второ — отмяна на [спорния] регламент, доколкото с десетото твърдение сочат нарушение на собствените си процесуални права по време на антидъмпинговата процедура (вж. точка 87 [от обжалваното съдебно решение])“.

Производството пред Съда и исканията на страните

34 По главната жалба, главното искане на Съвета е Съдът:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да отхвърли жалбата в първоинстанционното производство, подадена от Growth Energy и Renewable Fuels Association, и

– да осъди Growth Energy и Renewable Fuels Association да понесат съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

35 При условията на евентуалност Съветът иска от Съда:

– делото да бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане и

– да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

36 Главното искане на Комисията в нейния писмен отговор е Съдът:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да обяви жалбата в първоинстанционното производство за недопустима и

– да осъди Growth Energy и Renewable Fuels Association да понесат съдебните разноски в производствата пред Общия съд и Съда.

37 При условията на евентуалност Комисията иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да отхвърли втората част от първото твърдение, изложено от Growth Energy и Renewable Fuels Association в първоинстанционното производство, а що се отнася до другите части от първото твърдение и до останалите твърдения, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и

– да не се произнася по съдебните разноски, направени в производството пред двете инстанции.

38 С писмения си отговор Growth Energy и Renewable Fuels Association искат от Съда:

– да отхвърли жалбата изцяло и да потвърди точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, и

– да осъди Съвета да понесе направените от тях съдебни разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

39 По насрещната жалба, главното искане на Growth Energy и Renewable Fuels Association е Съдът:

– да отмени точка 2 от диспозитива на обжалваното съдебно решение в частта, с която отхвърля първоинстанционната им жалба им за отмяна,

– да отмени изцяло спорния регламент в частта, засягаща тях и всички техни членове, и

– да осъди Съвета да понесе, от една страна, съдебните разноски, направени от тях в първоинстанционното производство пред Общия съд, както и във връзка с главната и насрещната жалба до Съда, и от друга страна, собствените си съдебни разноски.

40 При условията на евентуалност, ако Съдът приеме, че фазата на производството не му позволява да се произнесе, Growth Energy и Renewable Fuels Association искат Съдът:

– да върне делото на Общия съд, за да се произнесе по първите девет основания за отмяна, които са изложили в лично качество, и по всички основания за отмяна, които са изложили от името на техните членове, различни от четирите включени в представителната извадка американски производителя, и

– да осъди Съвета да понесе направените от тях до момента съдебни разноски в първоинстанционното производство и в производствата по главната и по насрещната жалба, без да се произнася по съдебните разноски във връзка с по-нататъшния ход на производството.

41 С писмения си отговор Съветът иска от Съда:

– да отхвърли насрещната жалба изцяло и да потвърди точка 2 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, и

– да осъди Growth Energy и Renewable Fuels Association да понесат направените от него съдебни разноски както в първоинстанционното производство пред Общия съд, така и във връзка с главната и насрещната жалба, а също и направените от тях съдебни разноски.

42 С писмения си отговор Комисията иска Съдът:

– да отхвърли насрещната жалба като недопустима и, при условията на евентуалност, като неоснователна и

– да осъди Growth Energy и Renewable Fuels Association да понесат съдебните разноски.

По главната жалба

43 В подкрепа на жалбата си Съветът сочи три основания. С първото основание се твърди грешка, допусната от Общия съд при тълкуването на член 263 ДФЕС, както и на релевантната съдебна практика, и липса на мотиви в обжалваното съдебно решение. С второто основание се твърди неправилно тълкуване от страна на Общия съд на член 9, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент. С третото основание се твърди, че Общият съд неправилно е стигнал до извода, че не е невъзможно за включените в представителната извадка американска производители да се приложат индивидуални мита.

44 В писмените си становища в подкрепа на Съвета Комисията заявява, че поддържа безрезервно главната жалба на Съвета и споделя представените от него доводи в писмената му реплика. Все пак тя сочи и основание, което не е представено от Съвета, но счита, че Съдът може да го разгледа служебно. Твърди, че първоинстанционната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association е трябвало да бъде обявена за недопустима, тъй като защитата на търговските интереси на членовете на тези сдружения не е част от целите им, определени в техните устави.

45 Growth Energy и Renewable Fuels Association повдигат възражение за недопустимост на жалбата в нейната цялост. От една страна, те твърдят, че в рамките на първото и второто си основание Съветът по същество оспорва фактически обстоятелства, без да твърди изопачаване на доказателствата от Общия съд. От друга страна, считат, че в рамките на третото си основание Съветът не сочи достатъчно ясни доводи.

46 Съдът най-напред ще разгледа възражението за недопустимост на главната жалба, повдигнато от Growth Energy и Renewable Fuels Association, след това основанието, посочено от Комисията в нейното писмено становище в подкрепа на Съвета и изведено от грешка на Общия съд при обявяването на първоинстанционната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association за допустима, и накрая, първото основание за обжалване на Съвета, с което се оспорва процесуалната легитимация на двете сдружения, и по-точно първата част от първото основание, с която се твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е стигнал до извода, че включените в представителната извадка американски производители на биоетанол, и следователно Growth Energy и Renewable Fuels Association, са били пряко засегнати от спорния регламент.

По допустимостта на главната жалба

47 Следва да се припомни, че без съмнение, преценката на фактите и доказателствата не представлява, освен в случай на изопачаване на тези факти и на тези доказателства, правен въпрос, който като такъв подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване на съдебен акт. При все това, когато Общият съд е установил или преценил фактите, по силата на член 256 ДФЕС Съдът е компетентен да упражни контрол върху правната квалификация на тези факти и правните последици, които Общият съд е извел от тях (решения от 28 май 1998 г., Deere/Комисия, C-7/95 P, EU:C:1998:256, т. 21, от 10 декември 2002 г., Комисия/Camar и Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, т. 69, както и от 28 юни 2018 г., Andres (Heitkamp BauHolding в несъстоятелност)/Комисия, C-203/16 P, EU:C:2018:505, т. 77).

48 В случая с първото си основание Съветът сочи, че Общият съд е допуснал двойна грешка при прилагане на правото във връзка с тълкуването на член 263, четвърта алинея ДФЕС, като е стигнал до извода, че Growth Energy и Renewable Fuels Association са били, от една страна, пряко засегнати, и от друга, лично засегнати от спорния регламент в качеството си на представители на четирите американски производителя на биоетанол, включени в представителната извадка. В рамките на това първо основание Съветът оспорва по-конкретно възможността да се счита, че тези производители са били пряко засегнати от спорния регламент, при положение по същество че не са изнасяли пряко биоетанол за Съюза.

49 По този начин Съветът следователно оспорва правните последици, които Общият съд извежда от фактическите констатации, които е направил, в случая признаване на процесуална легитимация по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС на Growth Energy и Renewable Fuels Association във връзка с действията срещу спорния регламент, поради което главната жалба трябва поне в тази част да се обяви за допустима (вж. в този смисъл решения от 10 декември 2002 г., Комисия/Camar и Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, т. 71, от 28 юни 2018 г., Германия/Комисия, C-208/16 P, непубликувано, EU:C:2018:506, т. 76, както и от 28 юни 2018 г., Германия/Комисия, C-209/16 P, непубликувано, EU:C:2018:507, т. 74).

50 От това следва, че без на този етап да е необходимо произнасяне по допустимостта на останалите две основания, представени от Съвета, възражението за недопустимост на първото основание по главната жалба, повдигнато от Growth Energy и Renewable Fuels Association, трябва да бъде отхвърлено.

По основанието, с което Комисията самостоятелно твърди недопустимост на жалбата в първоинстанционното производство на Growth Energy и Renewable Fuels Association

Доводи на страните

51 Комисията твърди, че Общият съд е трябвало да отхвърли като недопустима жалбата в първоинстанционното производство на Growth Energy и Renewable Fuels Association, тъй като по същество уставите на двете сдружения не им позволяват да защитават търговските интереси в определен сектор и/или тези на техните членове. Освен това Съдът бил задължен да разгледа този довод служебно.

52 Тя счита, че Общият съд е изопачил фактите, като е описал Growth Energy и Renewable Fuels Association като „сдружения, представляващи американските производители на биоетанол“ в точка 1 от обжалваното съдебно решение, а след това като „сдружения, представляващи интересите на американските производители на биоетанол“ в точка 42 от обжалваното съдебно решение. Всъщност като сдружения с нестопанска цел, учредени съгласно District of Columbia Non-Profit Corporation Act (Закон за сдруженията с нестопанска цел на окръг Колумбия), двете сдружения не можели да осъществяват дейности по защита на търговските интереси на даден сектор или на техните членове.

53 Освен това такава дейност била несъвместима с конкретната цел на Growth Energy „да популяризира етанола като източник на възобновяема чиста и устойчива енергия“ и с дейността на Renewable Fuels Association да „насърчава и способства за развитието на устойчива и конкурентоспособна национална промишленост на възобновяемите горива“. Освен това Growth Energy и Renewable Fuels Association изобщо не се опитали да претендират, че първоинстанционната им жалба се вписва в рамките на уставните им цели, като в точка 75 от обжалваното съдебно решение Общият съд, напротив, констатирал, че с предприетите от тях действия по съдебен ред те целят да „защитят американското производство на етанол“.

54 Growth Energy и Renewable Fuels Association сочат, че от нестопанската им цел по никакъв начин не следва, че не могат да защитават търговските интерес на определен сектор или на своите членове, а само че не могат да извличат финансова печалба от своите дейности и да разпределят дивиденти на акционери. Те добавят, че Комисията произволно стига до извода, че дейността на Renewable Fuels Association се ограничава до национални въпроси извън защитата на търговските интереси на членовете му в трети страни. Насърчаването на национална промишленост всъщност било свързано и с нейния растеж, част от който е износът, поради което спорният регламент, доколкото засягал конкурентоспособността на тази промишленост, действително имал връзка с мисията на сдружението.

55 При всички положения в качеството си на „друга страна“ в производството по обжалване, на този стадий от производството Комисията не можела да се позовава на изопачаването на доказателства в това отношение, което Съветът не е изтъкнал във връзка с този въпрос, и да твърди, че констатациите на Общия съд относно целите на сдружението всъщност били по-ограничени. Тя е трябвало да подаде насрещна жалба на основание член 178 от Процедурния правилник на Съда.

Съображения на Съда

56 В съответствие с член 174 от Процедурния правилник исканията в писмения отговор са уважаване или отхвърляне, изцяло или частично, на жалбата. Освен това съгласно членове 172 и 176 от този правилник страните, които имат право да представят писмен отговор, могат с отделен документ, различен от писмения отговор, да представят насрещна жалба, исканията в

която съгласно член 178, параграф 1 и параграф 3, второ изречение от посочения правилник са за отмяна, изцяло или частично, на обжалваното съдебно решение с оглед на правни основания и доводи, различни от изтъкнатите в писмения отговор.

57 От тези разпоредби, разгледани във връзка една с друга, следва, че в писмения отговор не може да се иска отмяна на обжалваното съдебно решение по различни и самостоятелни съображения спрямо изтъкнатите в жалбата, доколкото такива съображения могат да бъдат изтъквани само с насрещна жалба (решения от 10 ноември 2016 г., DTS Distribuidora de Televisión Digital/Комисия, C-449/14 P, EU:C:2016:848, т. 99—101 и от 30 май 2017 г., Safa Nicu Sepahan/Съвет, C-45/15 P, EU:C:2017:402, т. 20).

58 В случая, както отбелязва генералният адвокат в точки 45 и 46 от своето заключение, Комисията представя основание, с което по същество твърди, че Общият съд е изопачил фактите, като е приел, че Growth Energy и Renewable Fuels Association са били уставно оправомощени да защитават търговските интереси на сектора на биоетанола или на своите членове, и което Съветът не е повдигал, така че същото представлява различно и самостоятелно съображение за отмяна на обжалваното съдебно решение, което може да бъде изложено само с насрещна жалба.

59 Съгласно постоянната си практика обаче, когато е сезиран с жалба на основание член 56 от своя статут, Съдът може при необходимост служебно да се произнесе по основание, свързано с наличието на абсолютна процесуална предпоставка в първоинстанционното производство и изведено от нарушаването на условията за допустимост, предвидени в член 263 ДФЕС (вж. решение от 29 април 2004 г., Италия/Комисия, C-298/00 P, EU:C:2004:240, т. 35, както и определения от 15 април 2010 г., Makhteshim-Agan Holding и др./Комисия, C-517/08 P, непубликувано, EU:C:2010:190, т. 54, и от 7 декември 2017 г., Eurallumina/Комисия, C-323/16 P, непубликувано, EU:C:2017:952, т. 31).

60 Изложеното от Комисията основание обаче не би могло да се приеме.

61 Всъщност, от една страна, обстоятелството, че Growth Energy и Renewable Fuels Association не преследват стопанска цел, изобщо не означава, че те не могат да осигуряват защитата по съдебен ред на колективните интереси на юридическите лица, които представляват. При всички положения Комисията нито доказва, нито твърди, че те нямат процесуална дееспособност.

62 От друга страна, противно на твърденията на Комисията, изобщо не е очевидно, че целта на Growth Energy и Renewable Fuels Association не им позволява да осигуряват защитата на търговските интереси на своите членове в трети страни. Както отбелязва генералният адвокат в точка 51 от своето заключение, дейността на всяко от тези две сдружения е формулирана достатъчно широко, за да обхваща иск или жалба пред съд, насочени към защитата на интересите на членовете им срещу мерки за търговска защита.

63 Оттук следва, че самостоятелното основание на Комисията трябва да се отхвърли като напълно необосновано от правна страна.

По първата част на първото основание по главната жалба, с която се твърди пряко засягане на включените в представителната извадка американски производители

Доводи на страните

64 Съветът твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 104 от обжалваното съдебно решение е стигнал до извода, че четирите американски производителя в представителната извадка са били пряко засегнати от спорния регламент, като освен това изводът е бил обоснован с доводите, изложени в точки 114, 116 и 117 от това решение.

65 Всъщност Общият съд приел, че тези четири производителя са пряко засегнати, тъй като са произвеждали продукта, който е бил облаган с антидъмпинговото мито при внос в Съюза. Налагането на такова мито променило правните условия, при които на пазара на Съюза се е извършвала реализацията на биоетанол. Констатирането на такава пряка последица обаче било несъвместимо с положението, очертано от Съда в неговото решение от 28 април 2015 г., T & L Sugars и Sidul Açúcares/Комисия (C-456/13 P, EU:C:2015:284, т. 44—51). Като производители, които не продават пряко продуктите си в Съюза, те можели най-много да бъдат непряко засегнати от икономическа гледна точка, поради това че евентуално търпят неблагоприятна конкурентна последица спрямо други производители на биоетанол, на които не е наложено мито.

66 Според Съвета Общият съд неправилно е постановил, че антидъмпинговите мита променят правните условия за реализация на съответния продукт и по този начин засягат пряко и съществено положението на всички включени в представителната извадка производители, независимо дали същите са износители. Като стигнал до извода, че по подразбиране всички производители са пряко засегнати, Общият съд излязъл извън пределите на постоянната съдебна практика, която цитира, с което се провинил в съдебно „преувеличение“.

67 Следователно Общият съд не спазил условието за пряко засягане, установено в член 263, четвърта алинея ДФЕС, което изисква обжалваната мярка пряко да поражда последици в правното положение на засегнатото лице и да не оставя никакво право на преценка на своите адресати, на които е възложено изпълнението ѝ, което е напълно автоматично и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер, тъй като е приел, че е достатъчна предполагаема и непряка промяна в икономическото положение на четирите включени в представителната извадка производителя.

68 Growth Energy и Renewable Fuels Association считат, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е стигнал до извода, че те са били пряко засегнати от спорния регламент.

Съображения на Съда

69 Съгласно постоянната практика на Съда, припомнена от Общия съд в точка 67 от обжалваното съдебно решение, изискването дадено физическо или юридическо лице да е пряко засегнато от мярката — предмет на обжалване, предполага изпълнението на две кумулативни условия, а именно оспорената мярка, от една страна, пряко да поражда последици в правното положение на това лице, и от друга страна, да не оставя никакво право на преценка на своите адресати, на които е възложено изпълнението ѝ, което е с чисто автоматичен характер и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (вж. по-специално решение от 5 май 1998 г., Compagnie Continentale (Франция)/Комисия, C-391/96 P, EU:C:1998:194, т. 41, както и определения от 10 март 2016 г.,

SolarWorld/Комисия, C-142/15 P, непубликувано, EU:C:2016:163, т. 22 и от 21 април 2016 г., Makro autoservicio mayorista и Vestel Iberia/Комисия, C-264/15 P и C-265/15 P, непубликувано, EU:C:2016:301, т. 45).

70 Както отбелязва генералният адвокат в точка 58 от своето заключение, Съветът и Комисията оспорват съображенията на Общия съд във връзка с първото от тези условия.

71 Институциите всъщност твърдят по същество, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е стигнал до извода, че включените в представителната извадка американски производители са били пряко засегнати от спорния регламент поради това, че през разследвания период за Съюза редовно е бил изнасян значителен обем от произведения от тях биоетанол от търговци/извършващи смесване предприятия, поради което правното им положение на пазара на Съюза е било засегнато съществено поради налагането на антидъмпинговото мито.

72 В това отношение трябва да се напомни, че съгласно постоянната практика на Съда, макар че по естеството и по обхвата си регламентите за налагане на антидъмпингови мита за определен продукт са нормативни актове, доколкото се прилагат за всички заинтересувани икономически оператори, не може да се изключи, че те могат да засягат пряко и лично някои от тях, по-специално — при определени условия — производителите и износителите на съответния продукт (вж. в този смисъл решение от 16 април 2015 г., TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, т. 19 и цитираната съдебна практика).

73 В това отношение Съдът многократно е постановявал, че актовете, с които се налагат антидъмпингови мита, могат да засягат пряко и лично предприятията — производители и износители на съответния продукт, за които въз основа на данните за търговската им дейност е установено, че носят отговорност за дъмпинговите практики. Това се отнася за предприятия производители и износители, които могат да докажат, че са посочени в актовете на Комисията или на Съвета или че са засегнати от подготвителните разследвания (в този смисъл вж. по-специално решения от 21 февруари 1984 г., Allied Corporation и др./Комисия, 239/82 и 275/82, EU:C:1984:68, т. 11 и 12, както и от 7 май 1987 г., NTN Toyo Bearing и др./Съвет, 240/84, EU:C:1987:202, т. 5).

74 От тази съдебна практика следва, че предприятието не може да се счита за пряко засегнато от регламент за налагане на антидъмпингово мито само поради качеството си на производител на продукта, подлежащ на обмитяване с него, тъй като в тази връзка качеството на износител е водещо. Действително от самия език на цитираната в предишната точка от настоящото решение съдебна практика е видно, че прякото засягане от регламент за налагане на антидъмпингови мита на някои производители и износители на съответния продукт се дължи по-специално на възлагането на същите на отговорността за дъмпинговите практики. На производител, който не изнася продукцията си на пазара на Съюза обаче, а само я продава на пазара в страната си, не може да бъде възложена отговорността за дъмпингова практика.

75 Следователно, както генералният адвокат отбелязва в точка 77 от своето заключение, само по себе си обстоятелството, че даден продукт се оказва на пазара на Съюза, било то и в значителни обеми, не е достатъчно, за да се приеме, че след като по отношение на този продукт е наложено антидъмпингово мито, правното положение на неговия производител е пряко засегнато от посоченото мито.

76 В случая, видно от съображения 12 и 63 от спорния регламент и както Общият съд констатира в точка 94 от обжалваното съдебно решение, включените в представителната извадка американски производители не са изнасяли пряко продукцията си на пазара на Съюза пред разследвания

период. Поради това не им се възлага отговорност за дъмпингова практика и за тях не може да се установи индивидуален дъмпингов марж, видно от съображения 64 и 76 от спорния регламент и както отбелязва Общият съд в точки 107—112 от обжалваното съдебно решение.

77 Тъй като въпросните производители не са изнасяли пряко продукцията си на пазара на Съюза и следователно в крайна сметка не са били посочени в спорния регламент като износители, те не са били нито пряко засегнати от констатациите за наличие на дъмпингова практика, нито са били пряко засегнати дори в имуществен план, тъй като продукцията им не е била пряко обмитена с наложените антидъмпингови мита.

78 Действително в актове на институциите са били посочени американски производители на биоетанол, тъй като те първоначално са били включени от Комисията в представителната извадка на американските производители износители. Това обстоятелство обаче, отбелязано впрочем от Общия съд в точка 119 от обжалваното съдебно решение, посветена на анализа на личното засягане на включените в представителната извадка американски производители, не е достатъчно, за да може да се направи извод, че последните са пряко засегнати от спорния регламент.

79 Всъщност от припомнената в точка 73 от настоящото решение съдебна практика следва, че за пряко засегнати от регламента за налагане на антидъмпинговото мито се считат само „предприятията производители и износители“ на подлежащия на обмитяване с това мито продукт, на които се възлага отговорността за дъмпинговите практики и които могат да докажат, че са били посочени в актовете на институциите.

80 Както обаче вече бе отбелязано в точка 76 от настоящото решение, безспорно включените в представителната извадка американски производители не са изнасяли пряко произведения от тях биоетанол на пазара на Съюза.

81 Макар действително спорният регламент да може да постави американските производители на биоетанол в неблагоприятно конкурентно положение, дори да се приеме за доказано, това обстоятелство само по себе си не позволява правното положение на тези производители да се счита за пряко засегнато от разпоредбите на този регламент и съответно че последните са засегнали пряко производителите (вж. в този смисъл решения от 28 април 2015 г., T & L Sugars и Sidul Açúcares/Комисия, C-456/13 P, EU:C:2015:284, т. 37, както и от 17 септември 2015 г., Confederazione Cooperative Italiane и др./Anicav и др., C-455/13 P, C-457/13 P и C-460/13 P, непубликувано, EU:C:2015:616, т. 49).

82 Поради това Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че включените в представителната извадка американски производители на биоетанол са били пряко засегнати от спорния регламент. Следователно, без да е необходимо да се разглеждат останалите основания за обжалване, обжалваното съдебно решение трябва да се отмени в частта, отменяща спорния регламент, доколкото засяга Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, POET и Platinum Ethanol.

По насрещната жалба

83 В насрещната си жалба Growth Energy и Renewable Fuels Association представят две основания, с които твърдят неправилен анализ на Общия съд на допустимостта на първоинстанционната им жалба. Те сочат, първо, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е ограничил периметъра на личната им процесуална легитимация до десетото им твърдение, свързано със защитата на процесуалните им права. С това те оспорват извода на Общия съд, който в точка 161, второ тире от обжалваното съдебно решение отхвърля първите им девет твърдения като недопустими.

84 Те твърдят, второ, че Общият съд е допуснал и грешка при прилагане на правото, като е отказал да признае процесуалната им легитимация да подадат жалба от името на членовете си, различни от американските производители на биоетанол в представителната извадка, а именно, от една страна, на търговците/извършващите смесване предприятия Murex и CHS, и от друга страна, на другите им членове, които не са в представителната извадка. Поради това те оспорват извода на Общия съд, който в точка 161, трето тире от обжалваното съдебно решение отхвърля първоинстанционната жалба като недопустима, доколкото с нея се иска отмяна на спорния регламент по отношение на членовете на жалбоподателите, различни от петте включени в представителната извадка американски производителя.

85 Съветът иска отхвърляне на двете основания по насрещната жалба.

86 При условията на евентуалност Комисията твърди също, че двете основания по жалбата до Съда трябва да се отхвърлят като явно необосновани, но главно повдига две възражения за недопустимост.

По допустимостта на насрещната жалба

87 Комисията сочи, на първо място, че насрещната жалба е била подписана електронно от лице, което твърди, че е член на адвокатските колегии в Атина (Гърция) и в Брюксел (Белгия), но не са били представени нито удостоверение за вписване, нито пълномощно, което при липса на саниране е достатъчно за обявяване на насрещната жалба за недопустима.

88 На второ място, тя сочи, че насрещната жалба, подадена от Growth Energy и Renewable Fuels Association, трябва да се отхвърли като недопустима, също както е трябвало да бъде отхвърлена жалбата за отмяна, подадена от тях в първоинстанционното производство пред Общия съд, тъй като те не са имали право да подадат такава съгласно уставите си. Комисията по-конкретно привежда същите доводи, които е изложила, за да оспори допустимостта на писмения отговор по жалбата до Съда, представени от тези две сдружения, които са обобщени в точки 51—53 от настоящото решение.

89 В това отношение следва да се констатира, че оригиналът на насрещната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association, както отбелязва генералният адвокат в точка 113 от своето заключение, е надлежно подписан от адвокатка, чието качество не се оспорва и която при всички положения и в съответствие с член 44, параграф 1, буква б) от Процедурния правилник е представила надлежно, от една страна, легитимиращ документ, удостоверяващ, че има право да се явява пред съд в държава членка, и от друга страна, пълномощни, издадени от Growth Energy и Renewable Fuels Association.

90 Следователно първото възражение за недопустимост на Комисията трябва да се отхвърли като явно напълно необосновано.

91 Второ възражение за недопустимост на Комисията трябва също да се отхвърли поради съображенията, изложени в точки 60—63 от настоящото решение.

По първото основание

Доводи на страните

92 Първото основание, представено от Growth Energy и Renewable Fuels Association, се поделя на две части.

93 С първата част на първото основание се твърди неправилна констатация на Общия съд в точка 79 от обжалваното съдебно решение, че спорният регламент не изменил правното положение, правата и задълженията на тези две сдружения.

94 Според тях най-напред антидъмпингов регламент може да засегне правното положение на правен субект по различен начин, а не само чрез заплащането на антидъмпингово мито. В случая спорният регламент внесъл промяна в правата и задълженията им, тъй като единствената причина за съществуването им са мандатът и мисията да осигуряват защита и представителство на правата на американската биоетанолова промишленост от името на своите членове, включени или не в представителната извадка производители.

95 На следващо място те подчертават, че с цел адекватно представителство на своите членове пред институциите на Съюза са взели дейно участие в антидъмпинговото административно производство, в резултат от което е приет спорният регламент. Следователно регламентът за налагане на антидъмпингово мито увреждал лично и с оглед на дейността му сдружението, което не е постигнало желания резултат от своята намеса.

96 Накрая те твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като в точка 86 от обжалваното съдебно решение е изключил относимостта на решение от 24 март 1993 г., CIRFS и др./Комисия (C-313/90, EU:C:1993:111) с мотива, че положението на жалбоподателите като представителни сдружения било несъпоставимо с това на преговарящ, действащ официално от името на своите членове, както по делото, приключило с посоченото решение.

97 В рамките на втората част те оспорват изложения в точка 85 от обжалваното съдебно решение извод на Общия съд, че те могат да се считат за пряко и лично засегнати от спорния регламент само що се отнася до десетото твърдение по жалбата им, с което целят да защитят процесуалните гаранции, предоставени им с член 6, параграф 7, член 19, параграфи 1 и 2 и член 20, параграфи 2, 4 и 5 от основния антидъмпингов регламент.

98 Тези подчертават, че двете решения, на които се е основал в това отношение Общият съд — а именно решения от 4 октомври 1983 г., Fediol/Комисия (191/82, EU:C:1983:259, т. 31), и от 17 януари 2002 г., Rica Foods/Комисия (T-47/00, EU:T:2002:7, т. 55) — не позволяват да се установи обосноваността на неговия извод. Макар от тези решения да можело да се заключи, че правен субект може да бъде лично засегнат от даден акт само „когато приложимата правна уредба на Съюза му предоставя определени процесуални гаранции“, те същевременно не подкрепяли виждането, че това качество трябва да бъде ограничено само до основанията, чрез които се твърди нарушение на процесуални права.

99 Считат, че след като прякото и лично засягане на правен субект е установено, подадената от него жалба по съдебен ред трябва да се приеме за изцяло допустима. Всички заинтересовани страни по смисъла на основния антидъмпингов регламент, независимо дали са производители, износители, вносители или техни сдружения, се ползвали с едни и същи права по силата на този регламент. Като им отказал „пълна процесуална легитимация“, Общият съд освен това приел, че представителните сдружения трябва да се ползват от различен режим в зависимост от това дали подават първоначална жалба, или оспорват мярка, увреждаща самите тях и техните членове.

100 Съветът и Комисията искат отхвърляне на първото основание, като по-специално сочат, че правилно Общият съд е постановил, че обхватът на процесуалната легитимация на сдруженията се простира до защитата на процесуалните им права.

Съображения на Съда

101 Видно от точки 77—87 от обжалваното съдебно решение, по същество Общият съд постановява, че следва на Growth Energy и Renewable Fuels Association да се признае процесуална легитимация във връзка с действия против спорния регламент, но само в определени граници, за да се осигури защитата на процесуалните им права.

102 В точка 79 от обжалваното съдебно решение той по-конкретно постановява, на първо място, че Growth Energy и Renewable Fuels Association не са били пряко засегнати от спорния регламент, тъй като с него се налагат антидъмпингови мита само за продуктите на техните членове, поради което правното положение на жалбоподателите не се изменя. На второ място, в точки 80—85 и 87 от обжалваното съдебно решение той обаче приема, че двете сдружения имат процесуална легитимация да предприемат действия против спорния регламент в качеството си на представителни сдружения, които са взели участие в процеса по приемането му, но само в определени граници, за да се осигури защитата на процесуалните права, които им признава основният антидъмпингов регламент. На трето място, в точка 86 от обжалваното съдебно решение той постановява, че те не могат да се позовават на решение от 24 март 1993 г., CIRFS и др./Комисия (C-313/90, EU:C:1993:111, т. 28—30), тъй като положението им като представителни сдружения съгласно основния антидъмпингов регламент не е съпоставимо с това на преговарящ, действащ официално от името на своите членове.

103 С първата част на изложеното основание, отнасяща се до точки 79 и 86 от обжалваното съдебно решение, Growth Energy и Renewable Fuels Association по същество сочат, че Общият съд е трябвало да им признае пълна и цялостна процесуална легитимация, тъй като са взели дейно участие в антидъмпинговото административно производство. По този начин Общият съд допуснал грешки при прилагане на правото, като постановил, от една страна, в точка 79 от обжалваното съдебно решение, че не са пряко засегнати от спорния регламент, и от друга страна, в точка 86 от него, че не са в съпоставимо положение с това, във връзка с което е постановено решение от 24 март 1993 г., CIRFS и др./Комисия (C-313/90, EU:C:1993:111, т. 28—30).

104 Така изложените от Growth Energy и Renewable Fuels Association доводи обаче не могат да се приемат.

105 Действително, от една страна, не би могло да се счита, както отбелязва генералният адвокат в точка 153 от своето заключение, че спорният регламент е изменил правата и задълженията на Growth Energy и Renewable Fuels Association само поради факта, че мандатът и мисията им са били да осигуряват защитата и представителството на правата на американската биоетанолова промишленост от името на своите членове. От друга страна, както отбелязва генералният адвокат в точки 160—165 от своето заключение, правилно Общият съд е приел, че положението на Growth Energy и Renewable Fuels Association изобщо не е съпоставимо с изключителното положение на преговарящия, предмет на разглеждане по делото, приключило с решение от 24 март 1993 г., CIRFS и др./Комисия (C-313/90, EU:C:1993:111, т. 28—30).

106 В рамките на втората част на първото си основание Growth Energy и Renewable Fuels Association по същество твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е ограничил периметъра на правото им да обжалват спорния регламент само до защитата на процесуалните им права и като в резултат от това не е приел за допустимо само десетото им твърдение.

107 В това отношение Съдът вече е постановил, че на физическо или юридическо лице, разполагащо с процесуални права в процеса по приемане на акт на Съюза, при наличието на каквато и да било процесуална гаранция a priori не може да се признае активна процесуална легитимация за оспорване на материалната законосъобразност на такъв акт. Всъщност точният обхват на

правото на частноправен субект да обжалва акт на Съюза зависи от правното положение, определено в негова полза от правото на Съюза, с което се цели да се защитят така признатите законни интереси (решения от 25 октомври 1977 г., Metro SB-Großmärkte/Комисия, 26/76, EU:C:1977:167, т. 13 и от 4 октомври 1983 г., Fediol/Комисия, 191/82, EU:C:1983:259, т. 31, както и определение от 5 май 2009 г., WWF-UK/Съвет, C-355/08 P, непубликувано, EU:C:2009:286, т. 44).

108 При това положение, както подчертава генералният адвокат в точка 157 от своето заключение, самото позоваване на съществуването на процесуални гаранции не може да доведе до допустимост на жалба, ако тя се основава на твърдения за нарушаване на материалноправни норми (вж. в този смисъл определение от 5 май 2009 г., WWF-UK/Съвет, C-355/08 P, непубликувано, EU:C:2009:286, т. 47).

109 От това следва, че първото основание Growth Energy и Renewable Fuels Association трябва да се отхвърли като необосновано.

По второто основание

Доводи на страните

110 В рамките на второто си основание, което се поделя на две части, Growth Energy и Renewable Fuels Association твърдят, че Общият съд също е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отказал да признае процесуалната им легитимация от името на членовете им, различни от американските производители на биоетанол в представителната извадка, а именно, първо, на търговците/извършващите смесване предприятия Murex и CHS, и второ, на другите членове, които не са в представителната извадка.

111 Общият съд най-напред неправилно приел в точки 52—55 от обжалваното съдебно решение, че защитата на интересите на Murex и CHS не може да обоснове допустимостта на първоинстанционната жалба, тъй като тези търговци/извършващи смесване предприятия имат само качеството „асоцииран“ член на Growth Energy и Renewable Fuels Association и следователно не разполагат с право на глас. Всъщност в практиката на Съда, в която се признава процесуална легитимация на сдруженията, не се правело никакво разграничение между асоциираните и другите членове, а напротив, ясно се потвърждавало, че жалбата, подадена от сдружение, действащо вместо един или повече от членовете си, които сами са могли да подадат допустима жалба, е допустима.

112 В точки 152—154 от обжалваното съдебно решение Общият съд също постановил неправилно, че останалите членове на Growth Energy и Renewable Fuels Association, които не са включени в представителната извадка на производителите износители, не са били пряко засегнати от спорния регламент, тъй като, от една страна, тези две сдружения не ги посочвали, и тъй като, от друга страна, не представяли доказателства, че тези членове са изнасяли биоетанол за Съюза и за продуктите им е било начислено антидъмпинговото мито, наложено с този регламент. В това отношение те твърдят, че след като спорният регламент въвежда антидъмпингово мито за цялата държава за вноса на биоетанол с произход от Съединените щати, се счита, че той засяга пряко всички американски производители, тъй като антидъмпинговото мито засяга правното им положение в момента на влизане на техния продукт на пазара на Съюза. Евентуалните износители също били пряко засегнати, тъй като антидъмпинговото мито имало отражение в местата за износ на продукта.

113 Growth Energy и Renewable Fuels Association добавят, че Общият съд освен това е пропуснал да разгледа въпроса за личното им засягане. Те встъпили в производството в качеството на представители на всички свои членове, като представили доказателства, че американският внос не увреждал значително промишлеността на Европейския съюз. Спецификата по настоящия случай се състояла следователно в това, че спорният регламент е бил приет въз основа на техните становища, отразяващи мнението и позицията на членовете им. Непризнаването на тяхната процесуална легитимация позволявало на Съвета да избегне всякакъв ефективен контрол за законосъобразност. В това отношение твърдението на Общия съд в точка 161 от обжалваното съдебно решение било неточно и преувеличено.

114 Съветът иска отхвърляне на второто основание по насрещната жалба като недопустимо и при всички положения като напълно необосновано от правна страна.

Съображения на Съда

115 В точки 52—55 от обжалваното съдебно решение Общият съд е постановил, че Growth Energy и Renewable Fuels Association не са били процесуално легитимирани като представители на своите „асоциирани“ членове, съответно Murex и CHS. В тази връзка в точка 53 от обжалваното съдебно решение той отбелязва, че като асоцииран член на Renewable Fuels Association според устава на сдружението CHS е имало право да присъства на събранията на членовете, но не е имало право да участва в гласуването. В точка 54 от обжалваното съдебно решение той отбелязва също че като асоцииран член на Growth Energy, според устава на сдружението Murex също не е имало право да участва в гласуването. Поради това Общият съд стига до извода, че CHS и Murex не са имали възможност да изтъкнат интересите си, в случай че тяхното сдружение евентуално предприеме действия като техен представител.

116 Освен това в точки 151—153 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че Growth Energy и Renewable Fuels Association, от една страна, не са посочили поименно извън включените в представителната извадка американски производители и търговците/извършващи смесване предприятия Murex и CHS, никой свой член, който би бил процесуално легитимиран, и от друга страна, не са представили никакви доказателства за това, че такъв член е изнасял биоетанол за Съюза и поради това е бил обложен с антидъмпинговото мито, наложено със спорния регламент. Въз основа на това стига до извода, че не може да се приеме, че посочените членове са могли да бъдат пряко засегнати от спорния регламент.

117 Следва най-напред да се отхвърли възражението за недопустимост на второто основание, представено от Съвета. Противно на посоченото от него, Growth Energy и Renewable Fuels Association поставят под съмнение не преценката на фактите от Общия съд, а правната им квалификация, и по-конкретно неговите изводи, от една страна, че двете сдружения нямали процесуална легитимация да действат от името на търговците/извършващите смесване предприятия Murex и CHS, и от друга страна, че невключените в представителната извадка американски производители на биоетанол не били пряко засегнати от спорния регламент.

118 По-нататък, втората част на второто основание, представено от Growth Energy и Renewable Fuels Association, с която се твърди, че Общият съд е допуснал грешка, като е постановил, че двете сдружения не са процесуално легитимирани да действат от името на своите членове, които не са част от представителната извадка на производителите износители, трябва да се отхвърли.

119 Действително, видно от точки 69—82 от настоящото решение, нито обстоятелството, че част, била тя и значителна, от продукцията на американските производители на биоетанол се изнася за Съюза, нито възможността да се наложи да платят наложеното със спорния регламент антидъмпингово мито са достатъчни съображения, за да се приеме, че са пряко засегнати от него по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.

120 За сметка на това първата част на второто основание трябва да се уважи. Действително Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че защитата на интересите на търговците/извършващите смесване предприятия Murex и CHS не може да обоснове допустимостта на първоинстанционната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association, тъй като те са имали качеството само на асоцииран член на тези сдружения и поради това не са имали право да участват в гласуването в рамките на тези сдружения.

121 Всъщност това обстоятелство не стига, за да се докаже липсата на процесуална легитимация на подобни сдружения.

122 Както подчертава генералният адвокат в точка 129 от своето заключение, допустимостта на жалба за отмяна, подадена от професионално сдружение за защита на колективните интереси на членовете си, във втората предвидена от Общия съд хипотеза в точка 45 от обжалваното съдебно решение зависи от личната процесуална легитимация на представляваните от него предприятия (вж. в този смисъл определение от 18 декември 1997 г., Sveriges Betodlares и Henrikson/Комисия, C-409/96 P, EU:C:1997:635, т. 46 и 47; решения от 22 юни 2006 г., Белгия и Forum 187/Комисия, C-182/03 и C-217/03, EU:C:2006:416, т. 56, от 22 декември 2008 г., British Aggregates/Комисия, C-487/06 P, EU:C:2008:757, т. 33, както и от 13 март 2018 г., European Union Copper Task Force/Комисия, C-384/16 P, EU:C:2018:176, т. 87).

123 Поради това не би могло да се приеме, че липсата на право на глас на някои членове на сдружение или на друго средство, позволяващо им да предявят интересите си в неговите рамки, е достатъчна, за да се установи, че сдружението няма за цел да представлява такива членове.

124 Освен това подобно допълнително условие, както отбелязва генералният адвокат в точка 141 от своето заключение, може да се прецени трудно, по-специално с оглед на възможните различия в зависимост от правната уредба относно устава на съответното сдружение.

125 Оттук следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, че Growth Energy и Renewable Fuels Association следва да докажат не само че членовете им са били пряко и лично засегнати по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, но и че членовете, чиито интереси възнамеряват да защитават, трябва освен това да могат да предявяват личните си интереси в рамките на тези сдружения.

126 Следователно обжалваното съдебно решение трябва да се отмени в частта, с която като недопустима се отхвърля първоинстанционната жалба, с която отмяна са поискали Growth Energy и Renewable Fuels Association в качеството си на сдружения, осигуряващи защитата на колективните интереси на своите членове, и по-конкретно на търговците/извършващите смесване предприятия Murex и CHS, без да разгледа дали последните са били пряко и лично засегнати от спорния регламент.

По първоинстанционната жалба пред Общия съд

127 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, когато отменя решение на Общия съд, Съдът може да му върне делото за постановяване на решение или сам да постанови окончателно решение, когато фазата на производството позволява това.

128 В случая Съдът счита, че разполага с всички необходими данни и доказателства, за се произнесе относно допустимостта на подадената пред Общия съд първоинстанционна жалба от Growth Energy и Renewable Fuels Association в качеството им на представляващи интересите на американските производители на биоетанол, включени в представителната извадка.

129 Видно от точки 69—82 от настоящото решение, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, че включените в представителната извадка американски производители са били пряко засегнати от спорния регламент, тъй като особено значителни обеми изнесен за Съюза биоетанол е бил закупен от тях през разследвания период от търговците/извършващите смесване предприятия.

130 Тъй като за да установят, че са били пряко засегнати от спорния регламент в качеството си на представители на включените в представителната извадка американски производители, Growth Energy и Renewable Fuels Association са се ограничили да се позоват на качеството на тези производители, чието конкурентно положение е можело да бъде значително засегнато от налагането на въведеното с този регламент антидъмпингово мито, следва да се констатира, че те не са доказали, че въпросните производители са били пряко засегнати от спорния регламент по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.

131 Следователно, като се напомня, че Growth Energy и Renewable Fuels Association е следвало да докажат, че членовете им са не само лично, но и пряко засегнати от спорния регламент, тъй като двете условия са кумулативни (вж. в този смисъл решения от 3 октомври 2013 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет, C-583/11 P, EU:C:2013:625, т. 76, както и от 13 март 2018 г., Industrias Químicas del Vallés/Комисия, C-244/16 P, EU:C:2018:177, т. 93), следва възражението за недопустимост, повдигнато от Съвета, да бъде уважено и първоинстанционната жалба за отмяна на спорния регламент да бъде отхвърлена като недопустима в тази ѝ част.

По връщането на делото на Общия съд за ново разглеждане

132 За сметка на това Съдът счита, че не е в състояние сам да се произнесе по допустимостта на първоинстанционната жалба, подадена от Growth Energy и Renewable Fuels Association в качеството им на представляващи интересите на търговците/извършващите смесване предприятия Murex и CSH, която в тази си част е била отхвърлена от Общия съд като недопустима, без да е разгледал дали посочените търговци/извършващи смесване предприятия са били пряко и лично засегнати от спорния регламент.

133 Поради това настоящото дело следва да бъде върнато на Общия съд, който да се произнесе по допустимостта на първоинстанционната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association, доколкото същата е подадена в качеството им на представляващи интересите на търговците/извършващи смесване предприятия Murex и CSH.

134 При това положение Съдът не се произнася по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) **Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 9 юни 2016 г., Growth Energy и Renewable Fuels Association/Съвет (T-276/13, EU:T:2016:340), освен в частта, с която се отхвърля първоинстанционната жалба на Growth Energy и Renewable Fuels Association в лично качество като заинтересовани страни в производството.**

2) **Отхвърля като недопустима първоинстанционната жалба за отмяна, подадена от Growth Energy и Renewable Fuels Association в качеството на представляващи интересите на включените в представителната извадка американски производители на биоетанол.**

3) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз, който да се произнесе по първоинстанционната жалба за отмяна, подадена от Growth Energy и Renewable Fuels Association в качеството на представляващи интересите на търговците/извършващи смесване предприятия Murex и CSH.

4) Не се произнася по съдебните разноски.

Подписи